

Aktuelle Citater fra Martinus' artikel "Fortolkning Livets Bog" trykt i Kosmos i 1933

v/Annette Skov

Citat Martinus : "At "aabne" Livets Bog er altsaa ikke gjort ved blot og bar at aabne den rent fysisk, blade den igennem og "læse" den. Den kan desuagtet heraf for en sådan Læser være en absolut lukket Bog. Den kan kun virkelig aabnes af den, der har naaet et sådant Begær efter aandelig viden, at han i sin Søgen efter denne ikke lader sig hindre hverken af Stil eller Form. Hans Bevidsthed maa være saa aandeligt fremskreden, at disse nævnte Realiteter er blevet et saa ganske underordnet Spørgsmaal, at han ikke ønsker at spille Tid med nogen som helst form for kritik af disse. Kun den, der er saaledes indstillet, kan gøre sig Haab om i nogen Grad at kunne aabne Livets Bog og komme til den dybere Mening, som er skjult bag den for alle synlige Tekst og Stil.

Enhver Sandhedssøger eller Aandsforsker, der ikke har den her skildrende indstilling, men mere hæfter sig ved Stilen eller den ydre Form, er jo ikke Aandsforsker, men Stilforsker eller Forsker af den ydre Form. For et saadant Væsen kan den til Livets Bog knyttede ydre Form og Stil undertiden være en uovervindelig Hindring, idet al dets Energi udløser sig i Kritik af de i samme Form eventuelt fremtrædende smaa tekniske Fejl og grammatisk Ufuldkommenheder e.l. Først naar den dybere Mening i Livets Bog bliver Hovedtingen, og Stilen og Formen bliver en Biting for Læseren, da oplever han "Den hellige Aand" gennem nævnte Bog."

Når Martinus i dette citat tilsyneladende ikke vægter stilen og den ydre form nogen særlig værdi, er han så ligeglad med, om vi ændrer i hans værk? Nej beviseligt ikke. I Instituttets love står der i dets formålparagraf følgende: § 3 Formål stk. 1: "I hele sin virksomhed og med alle midler, der står til dens rådighed, skal institutionen udelukkende tjene følgende almennyttige formål:

Bevare Martinus samlede værker uændret, som de foreligger fra hans side."

Det første af tre punkter taler for sig selv!!!

Martinus forklarer i dette citat, hvorfor sproget og stilen er så anderledes:

"Naturligvis paaberaaber jeg mig ikke, at min Stil skulle være aldeles perfekt, rent sprogmæssig set, dertil er der alt for stort et Svælg mellem det høje Stof, der er skildret,

og det Trin, hvorpaa den almindelige Sprogteknik endnu befinder sig. Læserne maa nemlig gøre sig begribelig, at jeg har maattet skildre Detailler eller Realiteter fra Tilværelsesplaner, over for hvilke det gængse Sprog endnu er højest ufuldkomment. Dette kan nemlig endnu kun siges at være et fuldkomment Udtryksmiddel i Tilfælde, hvor der kun er Tale om Skildringen af materielle Problemer og Kendsgerninger. Da aandelige Erfaringer eller Kendsgerninger jo er af langt nyere og sjældnere Fremtræden for de jordiske Mennesker end de materielle, er Sproget ganske naturligt i disse førstnævnte Felter ikke udviklet til en saadan Standard som i de sidstnævnte "

Martinus taler i artiklen om, at forfatteren som kun skal skildre materielle problemer, har et stort udvalg af ord og derfor vil kunne skabe et smukt sprog. Åndsforskeren der skal skildre erfaringer, som ligger uden for den materielle zone har derimod svært ved at finde ord, fordi det ønskede sprog naturligvis også ligger uden for denne zone. At der slet ingen ord findes på det jordiske plan for de åndelige detaljer, og at han må låne ord fra det materielle sprog. At manglen på det righoldige gloseforråd i den jordiske materielle zone er et stort problem. Martinus taler om det som en af årsagerne til kritikken af sproget i hans bøger. Kritikken som svinger fra at kalde Martinus sprog for "knudret", "tungt", "vanskeligt", "besværligt", til det smukkeste dansk der findes.

Indrømmer Martinus selv at sproget er kludret og anderledes?

Han forklarer hvorfor og ser problemet fra et højere perspektiv. Citat Martinus: "Og jeg har ligesom enhver anden samvittighedsfuld og ærlig Skildrer af de højeste Problemer naturligvis været nødsaget til at bruge Udtryk eller Gloser, som jeg har ment var de absolut bedst egnede og garanterede den størst mulige Udelukkelse af Misforstaaelser, ganske uafhængig af, om de var i Harmoni med Stilens Skønhed og Rytme. Derved opstod der jo ganske naturligt Tilfælde, hvor denne er brudt. Men dette er jo dog af underordnet Betydning, naar udelukkelse af Misforstaaelse af den dybere Mening i Beretningen derved i højere grad er garanteret. "

Her er iflg. Martinus tale om et åndeligt sprog, som ikke kan omsættes til at kunne forstås af jordmennesket, uden Martinus med sin kosmiske bevidsthed låner af det materielle sprog, og møjsommeligt sammenstykker resultatet

til det fantastiske værk: Martinus Åndsvidenskab ”Det Tredie Testamente”

Martinus udtaler sig ligeledes i artiklen om, at det tager tid inden gloseforrådet på jordkloden udvides. Citat Martinus: *”Da al Filosofi, Visdom eller Aandsvidenskab jo hører til de omraader, til hvilke det gængse Sprog endnu ikke har tilstrækkeligt Gloseforraad og derfor altid maa udtrykkes ved indirekte brug af Sproget eller ved Gloser, der i Virkeligheden er udtryk for Detailler inden for den materielle Verden, er det givet, at Stilen i en Skildring af aandelige Problemer aldrig nogen Sinde kan staa maalt med Stilen i en Beretning om materielle Ting, ganske uanset hvem Forfatteren saa end er, og hvor genial han saa end maa siges at være, før engang i Fremtiden, naar Sproget bliver saa udviklet, at det yder det samme righoldige Gloseforraad til den førstnævnte Form for Beretning, som den nu yder til den sidstnævnte Form.”*

Efter at have læst artiklen ”Fortolkning af Livets Bog” fra Kosmos 1933, er det ikke muligt for mig at se, hvordan mennesker uden netop Martinus kosmiske bevidsthed skal kunne ændre i Martinus værker. At ændre er muligt, hvis der er tale om det materielle sprog, men hvem på denne jordklode kan lige nu frembringe ”Martinus sproget” udenfor den materielle zone?

Citat Martinus:

”Da ”Livets Bog” udgør et Værk, der er bestemt til at skulle udgøre en Beskrivelse af Tilværelsens allerstørste Problemer eller Livets højeste Analyser, kunde det allerede paa Forhaand vides, at den ikke straks ville blive nogen ganske almindelig Lektüre. Dens Særegenhed kommer endnu mere til Syne gennem dette, at den, bortset fra nogle enkelte Citater fra Biblen, ikke udgør en Sammensætning af Citater eller Viden hentet fra andre Bøger, Værker eller Personer i Verden, men udgør et Resultat af et enkelt Væsens, hvilket vil sige min absolut egen, okkulte Oplevelsessevne eller kosmiske Sansning.”

Læseren vurderer:

Skal man ændre i Martinus Åndsvidenskab ”Det Tredie Testamente”, når Martinus som kosmisk bevidst og skaber af værket ikke længere er til stede på jorden?

Når Martinus originale værker nu er blevet til et historisk værk, er vi så interesserede i at vide, hvad der er nutidsværket? Og hvem der har skrevet det?

Tak til DEN NY VERDENSIMPULS for at have åbnet så vigtig en debat. At have divergerende meninger er helt normalt, og at ytre dem frit den naturligste sag i et demokratisk land som Danmark. At kunne dele og lære af hinanden er spændende og bl.a. derfor, vi er her på jorden.

At blive uvenner, når vi ytrer os, er det sidste Martinus ønsker. Først der opstår diskussionen. Lad os med åbent sind og kærlige tanker fortsætte dialogen.

Dagen før Henning – min livsven gennem mange år – forlod denne verden talte vi særlig dybt om Martinus. Hvor stor en inspirationskilde han er i vores liv, og hvor vigtigt det er, at alle interesserede følger sagen på vej ud i den store verden, og som det absolut mest logiske og kærlige, at Martinus sidste ønsker til fulde opfyldes: ”At bevare Martinus samlede værker uændret som de foreligger fra hans side”.

Martinus om inspirationskilden LB1 1950 - Fortalen stk. 16:

”For ethvert Individ eller for enhver Sandhedssøger gælder det altsaa om, i hans daglige Færden og Oplevelse af Livet, at finde de Væsener, de Manifestationsformer, den Lektüre, den Beskæftigelse eller det Lidet eller Meget, der for ham maa være identisk med en absolut livgivende eller stimulerende Basis for hans Udvikling fra Uvidenhed til Viden, fra Mørke til Lys, fra Sorgens og Skyggernes Mørke Riger til Kærlighedens lysende Zoner foran den evige Guddom”

Når det handler om Martinus’ ”Det tredie Testamente” som inspirationskilde er der tale om et så unikt værk, at mine tanker føres hen imod, om ændringer gennem mange forskellige personer simpelthen kan yde skade og ændre inspirationen. Fortæl størstedelen af menneskeheden om tankens kraft og hvad den kan skabe, og der rystes på hovedet. Når Martinus skriver om Inspirationskilden, er det fordi vi ved mødet med denne oplever noget ganske uforklarlig specielt.

LB 1. Fortalen stk 17:

”For at hjælpe Sandhedssøgeren til at erkende, om han befinder sig ved den for ham særligt gældende rette Kilde, vil det her være nyttigt at oplyse, at saadanne Væsener, Ting eller Manifestationer, som er af særlig Inspirations værdi for et Væsen, eller saadanne Realiteter, der kan virke som identiske med ovennævnte stimulerende Basis, kendes meget let derpaa, at de ved Oplevelsen eller Sansningen sender en Strøm af Varmebølger, en Strøm af Livskraft eller Energi, en Strøm af Ideer, en Strøm af Længsel efter at repræsentere en større Fuldkommenhed, en Strøm af Haab og Tro på Forsynet eller Faderen, en Strøm af guddommelig Tilfredshed, Harmoni og Lykke, en uimodstaaelig Kærlighedstrang eller forøget Evne til at elske Alt og Alle gennem det paagældende Væsen.”

TAK MARTINUS !